

BORSSZEM JANKÓ

KARÁCSONY.

A napnyugati bölcsek dusan megrakodva ajándékokkal, közelednek az isteni gyermekhez. Fölöt-
tük kigyúl a vezérlő csillag, amely mutat észak felé.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Karácsony.

A BÉKE gyermek-istene
Ott fekszik jászolába' már.
Körötte a naiv zene:
Bőg a tehén, a ló, számár.

E jámbor párák érzik azt,
Mit nem tudnak az emberek:
Hogy ez hoz üdvöt és vigaszt —
E békén szunnyadó gyerek.

De napkeletnek bölcei
Fölismerik a Messiást
És jászolába tölteni
Hozzák a mirrhát meg mi mást.

No meg a jámbor pásztorok,
— Akiknek hirt az angyal ád —
Egy-egy imát mind elmorog,
Köszöntve Mária fiát.

Igy van megírva, — s most se más
A Béke, mint egy csecsemő.
Kis, gyöngé, lenge Messiás —
De tán még nagyra nőhet ő.

Jámbor csacsik bögnék ma is,
Nagy bízva, üdvözlést neki.
E hangot, mely kicsit hamis,
A gúnyos elme megveti.

De napnyugatnak bölcei:
Jó Crispi, Bismarck s Kálnokynk, —
Mind hymnusokban törve ki,
Hit árjain remélve ring.

Kezük ezeknek sem üres,
Van benne puska, ágyu, kard,
Mitrailleuse, Manlicher ügyes,
Hajóhad s zord erődü part.

S a szentirási szó szerint,
Ajándokul a csecsemő
E lim-lomot megkapja mind,
Hogy sose játsszék azzal ő.

S a jámbor pásztorok — a nép,
Imádja azt a kisdedet,
Ki gyöngé, satnya, ámde szép
S jóságos mindenek felett.

Kis Jézusunk! — nőjj nagyra meg,
Csak élj s olcsó lesz minden ár;
De les reád, szegény gyerek,
Heródesed — a muszka czár.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Oz onteszemitzmos nem-
csak sopán fülélesztette o
kasztr-rendszert, de eddel meg
is toldotta: o sikkaszt rend-
del.

☆ Féltem o Tisza Kálmán
exelencz oreságt, hojd o ter-
mészet megboszolja mogát ü
rojta, mert denatorizálta o
spiritoszt.

☆ Legjobb volna o péndz-
tárosokat azon fültétel mellett
szerzüdtetni, hojd o Wertheim-kasszát belőrlől ledjenek
moszáj bezárni.

☆ Én is mondok ed verst:

O lektüip mándátum
Váltúra malen dátum.

☆ Modjorország nem sakára lesz edj volúsdágos
Kokánkhina.

☆ Oz okodémio olodta. Oz ojságiró oreságok meg-
sipkedtek töle az orrt. Az okodémia fülébredte, de ongyira
álmas valt még, hojd oz ojságiró oreságokat vokorto meg,
pedig neki viszketett.

☆ Miótátul óta o pékek sínáltak ed sztrájkt és o
közünség hadja neki sínálni mindent, ozotátul fogva
sínálnak oljan kicsinre a sötéméngyt, hojd például edj
vizes zsemlébe nem is fér bele már ed jermekczipő se
nem, sopánsak edj pár inggamb vadj legfűljebb edj hojtii.

☆ Oz arszágházban sínáltak edj viczt. Néhán kép-
viselő oreság, mikar oz olelnükt választották, o Krausz
Lojosra szorozott. Bizomosan érezték mogokba, hojd
rájok férne edj kis spiritosz.

☆ Ki merte volna hinni hod az a becsöletes irada-
igazgató fagja sikkasztani — ki merte volna keresni
somót a kókán?

☆ Oz edjetemen minálonk legtűbben vannak ja-
gászok. Rendesen ógy szakta oz lenni, hojd o legjüngébb
várfolro szakták o legtűbb kotonoságt rendelni.

☆ Oztot tortok, ha o jobilált Erkel oreság ütven
esztendü otátul fogva bonkban dirigált volna: lennének
néki máma egészen más nótai.

Apró hírek.

Heti naptár.

- Hétfő.** *Ország pénze* a Csáky szalmája, Forbátlanul nyulhatok hozzája; A ki vak, az zabot hegyez Kókán, Szemése a világ, mondja Kókán.
- Kedd.** *Város pénze* az csak bitang jószág; Arra szánta a mennyei Jóság, Hogy ki épen perceptora lenne, Kedve szerint dúskálhasson benne.
- Szerda.** Pusztá ház a vármegye kasszája, Elbujdosott messze a gazdája. Nem bánja a boldogtalan: tőle Mulathatunk benne és belőle.
- Csütörtök.** *Árvavagyon* közpénz, nem személyi, Költhetik hát a gentry szegényi; Nem halhatnak éhen tán az árva, A míg megjön a regále-váltság!
- Péntek.** *Takaréktár* nem azért »keresztény«, Hogy duzzadjon zsebében az erszény. Élünk rajta mint méh a virágon, Megfizetik azt a más világon.
- Szombat.** *Csángó testvér*, messze szakadt vérünk, Számodra pénzt nem hiába kérünk: Böven gyűl a bankó, eszemadta: Elsikkasztjuk tizenkét kamatra.
- Vasárnap.** És ha eljön a számadás napja, Ügyész ur a tenyerit ránk csapja: Természetet akkor sem cserélünk, Illaván is ország pénzén élünk!

* **Személyi hírek.** *Nendtvich Károly* akadémiai viedikus és polytechnikumi időjós ur: barátjával, az akadémiai portással (azaz régésszel) azokból a fűgékéből, melyeket az ujságíróknak mutattak, egy koszorúval Knigge sirjára tettek. — *Babajdi Tura Gyura* volt községi tülkőncz s jelenleg községi toronybéli csillagvizsgáló a »Fias tyuk meddőségéről« tartott nagyérdékű felolvasást. — *Zichy Jenő* grófot újból rángatják az idegen-fogadás hysterikus görcsei. (*Spasmus indigenosus*). — *Baba Rozsi* urnő, közanyós, a jogászbalon nem foghatván leányait bemutatni, szétesesztette őket az Andrassy-uton. — *Mudame Bébé* a »Nemzet«-ben folyton a »szabály ellen« vét. — *Sanyaró Vendel* ur három napos szabadságot kapván, szabadságidejét ágyban fogja tölteni. — *Piczulka Mária*, a nemzeti színház titkos zártszékeinek főpénztárnokára a fővárosi adófelügyelőség által a végleges vízmű elkészültéig eddigi jövedelmi adójának 50-szerese rovatott ki. — *Fortunatus Jakab* öneskető, a mentő egyesületnek díjtalanul ajánlotta fel közreműködését mint mentő tanu. — *Graf Jenő* orientalista csibukszurkáló gyáros, ministeri engedéllyel Zichy-re változtatta nevét. — Dr. *Bunda József* urat, mint részvételt értesülünk, valami Cseres Gábor súlyosan kompromittálta.

→ **Lesseps százada.** Nagy Lessepszet így tepré le — francziáknak büszke népe. — Máshová kell most a pénze — le brav' général zsebébe.

± **Erkel Ferenc** »A miniszter előszobájában« című darabhoz zenét fog írni.

‡ **Az ország** minden vidékéről sikkasztások és felolvasások híre érkezik. Melyik város a sajnálatra méltóbb?

‡ **Francia lapokból....** Magyarországon egy *Kókán* nevű úr 42,000 forintnyi összeget ajánlott fel az Akadémiának, de a pénzt — mint időközben értesülünk — egy *Kóczán* nevű akadémikus elsikkasztotta. Barbár állapotok! — Ugyanabban az Akadémiában heves polémiába bocsátkozott egy Schwarz Gyula nevű antiszemita egy Nendtvich nevű zsidóval a polgári házasság kérdése fölött.

△ **Rejtvény.** A kormánynak a hűtelenül kezelt *Kassa Szöged* üt a fejébe. Nagy az ő *Baja*. Heves harag azonban nem használ. *Békés* vizsgálat kell oda, különben *Arva* lesz az ország, sőt még bele üt a *Pest* is. (»Kis Lap«.)

+ **Kókán** urnak a téli kabátjából kifejtették a vattát — mégis nagyon rája melegedett.

± **Szó van róla**, hogy a hivatalnokok fizetéséből ezentul havonként egy bizonyos részletet »levonásba hoznak« *sikkasztási általány* czimen.

± **Polónyi** a *Kókán* védelmében be fogja bizonyítani, hogy a 42,000 forintot a kaposvári mandátumnál számolták el.

+ **Magyar ipar sikere.** Páris-, London- és Newyorkból vett sürgönyök útján értesülünk, hogy a »Fenyvessy rizspor« és »Fenyvessy pótkavé« exportja Afrika és Ázsia felé nagy dimenziókat ölt. Védjegyutánzat teljesen ki van zárva, mert minden oldalról csak *Fenyvessy arczképét* keresik.

= **Hunfalvy János** jeles földrajzi tudósunk tanári állomására nagy a verseny és »neveznek« is már. Számos ok szól Vámbéry Rusztem mellett, ki atyja Ármin utmutatásával a »V. U.« közönségének csak a minapában fedezte föl Indiákat, és Ratyák István »Elemi földrajzából« a tanító bácsik meglegedésére tette le az exament. Csak egy számba vehető concurrense van — Vigyázó Laczi.

> **A nagy Halás** következtében; *Hunfalvy* s *Henszelmann* helyébe végre *Bunda Jóska* s *Titán Laczi* fognak lépni, míg *Henneberget* pótolni *Zichy Jenő* gróf van hivatva.

× **A zsidó szeminárium**ban kiűtött az — antisemitizmus.

△ **Egy fiatal orvosunk** felolvasást tartott a szegény gyermekek megmentéséről. Az istentől elrugaskodott eretnek arra akarja rábírní a társadalmat, hogy a szegény gyermekekből ne anglyalt, hanem csak embert neveljenek. — Doktor ur! Hát a mennyországra nem gondol?

Vizvezetési szörnyűségek.

A három emberes bornak párja akadt a három emberes vízben: erőszakkal döntik a boldogtalan pára szájába.

— Flórián! Hiszen én csak *egy* pohárral rendeltem meg fekete kávé! —
— Kérem alássan... *a másik víz*.

A „KIS LAP”-ból.

— A fővároska meg az ujságírócska. —

(Gyermekmese.)

Forgó bácsi. Vigyázzatok gyermekek, szép mesét mondok, de el ne aludjatok.

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy fővároska. Hát ennek a fővároskának egyszer csak torkán

akadt a pocsolya. Meglátja ezt az ujságírócska. Hamar szalad a Tanácshoz: »Tanács, adjál vizet, vizet viszem fővároskának, mert mindjárt megfulad a pocsolján.«

Azt mondja a Tanács: »Nem adok, mig engedélyt nem hozol.«

Szalad az ujságírócska az Építészeti Bizottsághoz:

»Építészeti Bizottság, adj engedélyt, engedélyt viszem Tanácsnak, Tanács ad vizet, vizet viszem fővároskának, mert mindjárt megfulad a posványon.«

»Nem adok mig jóváhagyást nem hozol.«

Szalad az ujságírócska a Műszaki Bizottsághoz:

»Műszaki Bizottság, adjál jóváhagyást. Jóváhagyást viszem Építészeti Bizottsághoz (Gyurika, ne ásts!). Építészeti Bizottság ad engedélyt. Engedélyt viszem Tanácsnak. Tanács ad vizet. Vízet viszem fővároskának, mert mindjárt megfulad a posványon.«

»Nem adok, nem adok, mig számvetést nem hozol.«

Szalad az ujságírócska a Pénzügyi Bizottsághoz.

»Pénzügyi Bizottság, adj számvetést. Számvetést viszem Műszaki Bizottsághoz, Műszaki Bizottság ad jóváhagyást.« Gyermekek! el ne aludjatok, most jön a java!

»Nem adok, mig látletet nem hozol!«

Szalad az ujságírócska az Egészségügyi Bizottsághoz.

»Egészségügyi Bizottság adj látletet. Látletet viszem Pénzügyi Bizottságnak. . . .« Ne türelmetlenkedjetez gyermekek! Gondoljatok csak a fővároskára. Most tovább mondom.

Azt mondta az Egészségügyi Bizottság:

»Nem adok mig jogvéleményt nem hozol.«

Szalad az ujságírócska a Jogügyi Bizottsághoz.

»Jogügyi Bizottság, adj véleményt! Véleményt viszem Egészségügyi Bizottságnak. Egészségügyi Bizottság ad látletet.«

Ugy-e hogy most szeretnétek tudni a végét? Én is. Majd jövő karácsonykor tovább mesélem. Elnyulik ám ez addig.

Reb Menachem Cziczszbeiszer

szörnyű átkozódásából.

— Tonáld meg oztot o péndzet, omit o herr fűn Kokán *elvesztette!*

— Egy röscketűs kező, rüvedlátu barbély tonuljon o te nyokodon baratválni!

— Ledjen te tüled o praedictum »Fraudans«. (pl. Johann Kókán de Fraudans.)

— Tedjél te kéjotozást o »pompefunébres«-en o mennyarszágba!

— Ezeredik sizmodió ledjél te Miskalczon!

— O mentű társóság hintaján kacsikázzál!

— Isten tortson meg tégedet — de mogának!

A hét.

— Színházi krónika. —

- Vasárnap.** Az Operaházban ünnepet csinálunk,
Jubiláns világ van : ott is jubilálunk.
Ki a hős időket zengő dalra irta :
Meghatottság könyjét kóta nélkül sirta.
- Hétfő.** Nemzeti színházban vigadó kedv járja,
A Vádlás utánnak nincs e földön párja.
Anyós-viccek nyomán kaczagás viharja —
Dramaturgus Csiky a fejét vakarja...
- Kedd.** Népszínházba is jár nagy tengernyi tábor,
Örül ennek Hegyi és T^{sa} a Bátor;
Jól adja a Hegyi és T^{sa} az Ilka —
Nem utolsó dolog az a kóta-lírka.
- Szerda.** Hát a Német színház ugyan mire készül ?
Törpék truppja játszik deszkáin vitézül ;
Megvallják, hogy törpék: szerénységnek már sok !
Máskor a szereplők csupa »óriások«.
- Csütörtök.** Künn a városliget nagy suttyomba szépül,
Vasbul ott nagy ketrecz, avagy czirkusz épül ;
Népszínházi körök nagyon protestálnak,
Orfeumok, Macskák petícionálnak.
- Péntek.** Csak a gyermekszínház nyújt örömet tisztát,
Feld direktor ur majd tapsot kap és píz láts.
A kis primadonnának közt egy sincs szeszélyes,
Kis gimnazistákra kis lány nem veszélyes.
- Szombat.** A hetedik napra nyugalom a program ;
Csak a zsinagóga morog ilyenkor tán —
Van egy hely, ahová földi zaj nem tör be :
Télen, nyáron csöndes budai szinkörbe.

Akadémikus közmondások.

— Kiadja magából P. F. —

- A kutya ugat, a karaván üget.
- Journalistából nem lesz szalonna.
- Hírlapíró ugatás nem hallatszik mennyországba.
- Újságíró van a kertben.
- Akadémikust szavánál, újságírót szarvánál.
- Újságíró mondja akadémikusnak : nagyfejű.
- Újságíró újságíró marad, ha akadémikusnak választják is.
- Zsurnaliszta ad lyram.
- Hírlapíró ugat, piz beszél.

Ebben a sikkasztós világban —

már csak rendőri segítséggel lehet pénzt a postára vinni. A feladó ilyenkor biztos felöle, hogy meg nem lophatják... a gazdája meg arról, hogy meg nem szökhettek.

A postai hivatalnál is ilyen óvó intézkedés válik majd szükségessé.

Sőt még maga a rendőri manipuláns örmester is rendőri felügyelet alatt fog állani.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Van is, vót is, lösz is, ész is, eréll is, tapéntat is!

E'mmán csak sok is együtt, halom még mind semmi. — A dicsőség, az a valami.

Ugy ám: a dicsőség. Ebbül tellött a héten vagy hat kocsi derékval. — Járnak is csudámra a kűső ország-béli m. kir. komerádok, hogy aszongya: ho'ccsinýáta, mint csinýáta András bácsi eztet a hét ország-világra szóló na'ddógot!

Tátval maradt a világ szája, ho'mmeghallotta, miket méveltem. Mer még iet nem cselekedtem, mőte m. kir. könyeret öszök: *Elfogtam egy izig az újpesti csirkefogó szövecsség bandáját.* — Ezt tettem én! — En magam.

Na'ssor ez. Csak a'ttudgya, a ki tróbáta.

Azt tudták a gazosok, ho'mmaj úk itt szépen meglapúnak, én meg maj keresem úket Amerika várasába, oszt még én odajárok, hát úk addig elposzkiszliznek inned. — Csak hadd gondújják, gondútam. — Elbúttam, ne tudgyák, hun vagyok. Mikor látták, ho'nem látnak sehun, akkor azt hitték, hogy mán az üvék a világ egiszen a na'ddiófáig. Betyárkodtak, lopkodtak. Várj hunczfut! mondok; mos mán antul ikább az enyim vagy. Rittig, úgy is lött. Mikor nem is sajditották a gyehennára való nyirkosok, akkor térdeltem meg úket. Hej mer nem hijába tudom a betyárok lettyit-vótytát!

Oszt hogy környül fogtam úket, bejis késértem a czudarokat. Hasztalan lezonérozott a sátán fattyja, hogy aszongya: neki nem szabad Budapesre bémönnyi, mérmer útet kitiltották inned örökre; hogy ú lespektájja a törvínýt, azér nem mén oda, a honnad ú ki van zárval.

Ebbe igassága is vót a betyárnak. Na'sszöget is vert a fejembe, ho'llöhessön a férgest bevindikányi oda, ahová tilalmas neki a bátorság.

Mondok: ha ki löhetött zárnyi a gyomost, akkor be jis löhet zárnyi, mer hogy énnálam van az törvény kűcsa.

E'vvót a fogás! Nem hijába vót eredj-menj, de vót is eredjmén. Kötésig vájkátam a csirkebetyárokbá.

Akkora ez az én dicsőségöm, ho'mmég a nasszájuaknak is eláll bele a szeme-szája. Peig máskor ugyancsak csűfolkodott az a harminczkilenczfejű papiros-sárkány. Hej, csak útet me'ffogná ecczör a görcs úgy, a hogy én me'ffogtam az újpesti zsványokat, oszt addig el se ereszténé, ammég én el nem eresztöm a zsuppházbeli vendégeimet: tudom istenöm, maj nem vóna kedve a más böcsülettyibe spricczőnyi bele aztat a hig tentáját.

Ennek az én na'ddicsőségömnek a hire eltergyedt nemcsak az egész világba, halom még Budára is kegyelmes Tisza Kálmány ú Szentsíghöl.

— No András, aszongya, nagyon me'v vagyok kendvel elégedvel, mer iet még nem csinýát embör, miótátul a magy. kir. rëndöt megcsinýátam, — mer hogy ú Egzekvencziája az aptya, nacsságos főkapitány ur ú melltósága csak a fíja neki, akibe neki kedve tellik, — hogy aszongya: aki ekkorát birt ekövetnyi, tud a'mmég többet is. Hát éppend azért hittam kendet András, mer mögöst baj van. Az ország pízibül elveszött negyvenkét ezör milliony forint. Hogyan esött, nem birja aztat elgondúnyi még a pápaji kollégyiom se. Csak az isten tudhassa aztat, meg kend, András. Azér hát kendre bizom a dógot, mér mer hogy nagy az én bizodalmam kendhöl. Hanem osztán meg is kerűjön az a píz, mer különben prankót lesz az egész ország!

— A'vvónék jelentéköny, adom vissza a szót tanútt embörséggel, hogy aztatot tesszen letalább elszavanyi, hogy ki vót a gyalázatos, a ki eztet a rémisztő sok pízit ellopta?

Mán András — aszongya ú Egzekvencziája — eztet kifartatni a kend m. k. eszire bizom, mer ha én ezt tunnám, akkor nem marannék miliszter, halom igenyösen bejállanék m. kir. rendörségnek. — Mos pedig ánczváj, löfsritt, előre!

Neki gyötröhödtem és harman'napra me'vvót a tolvaj. A Kokány úr akarta az ország pézít elkókányi. — Tagadta a nyovolás... mondok: kontrássan vélekedett a nasságos ur (mer az úr meg a pokolba, de még a dutyiba is úr), halom hát kilovancsótuk belülle, mint a hogy kilovancsótuk vóna a föld alul is. Mit vót mit tönnyi, elvádúta a hunczutságot.

A tolvaj me'vvan, halom a píz a'nnincs sehun. De hát oda se neki! Több is veszett Budán! Ha nincs píz, lesz píz — mer hogy kegyelmes Tisza Kálmány ú szent fölsíginél van az ország presse.

Ien marha munkát végeztem a hétön, de azér mo'sse pihenök, halom még nagyobb erréllvel látok a dologhon. Ha mán nincs új betyárság, előszedem a régieket. Hunczut poszkiszlis, Madács-utczaji, meg Tompa-utczaji rabló zsványok: most maj rátok kerítek sort is, kötelet is! Vigyázatok, mer most benne vagyok a fogdosásba.

Öreg vakom, hásze éppen most mondtam, hogy benne vagyok a fogdosásba. Czo be, m. m. r. m. l.!

„A karaván . . .“

Perczeg a toll, — az eb csahol,
 A zsurnaliszta ír.
 És nem pirúl — ördög s pokol! —
 Szaván el a papír.
 Piszkál öreg tudósokat,
 Borsóval hány falat . . .
 Sebaj, — ne adjunk rá sokat:
 »A karaván halad.«

Agg Pulszky bölcs; — izes gyümölcs
 Érett, csipős szava.
 Bármennyi gúnydalt rája költs
 Elbirja — egymaga.
 De vállat Nendtvichel ha vet,
 Lerogy a suly alatt.
 Az eb csahol — világ nevet, —
 »A karaván halad.«

Gyulai ész, — erős, merész,
 Úgy egyes-egyedül.
 Egész világgal összevész,
 Ha az balul hevül.
 De, hogyha akadémikus:
 Font sulya könnyű lat;
 Mert sleppje kissé kómikus . . .
 »A karaván halad.«

Károly a Szász — nagy munkaláz
 Nemes tüzeben ég.
 Ir annyit, mint mi többi szász,
 Akár egy nemzedék.
 De korlátozza az eszt
 A tudóstársi had;
 Azt véli nyer, pedig veszít . . .
 »A karaván halad.«

S van ott elég jeles, derék,
 Mint másutt mindenütt.
 Egyenkint méhek, — ám herék
 A köpüben együtt.
 Diszkötelékük semmi mást:
 Sivár hatalmat ad
 S meddő, hiú auktoritást . . .
 »A karaván halad.«

A karaván . . . igen, az ám;
 Ez jó, helyes neve:
 Itt sejkék büszke paripán,
 Ott lomha, vén teve,
 Hajcsár, csacsi, öszvér néhány —
 És tikkadt hangulat.
 Övig homokban, Saharán
 »A karaván halad.«

A gyors ebet, bármily rekedt
 Hangan csaholna meg:
 Bölcsőbb, ha el nem kergeted,
 O czaammogó sereg!
 Csak hadd csaholjon a hamis,
 Hisz bölcs tapasztalat:
 Mig ez csahol, ha lassan is,
 »A karaván halad.«

CYCLOPEDIA.

Ada-Kaleh = zsidó leány hozománya. — Asztag = Sanyaró Vendel. — Belényes = a sebész. — Carból = él a biztosító társulat. — Sikasztó = a jégpálya. — Vastag = Berlichingeni Götz keze. — Elhatározás = a rumunok szokása. — Gondolat = csónakázás. — Követni = követ dobálózni. — Késni = vágni. — Kocza = kis malacz. — Felel = ketté oszt. — Egész = az astronomus vagy akár a pap.

Jó választás.

I-ső ur (sugva a barátjához.) — Mit művelt az a Károly . . . Nézzed csak a feleségét: sánta és vak! . . .

A férj. — Ó barátom, fennszóval diskurálhattok . . . a feleségem süket is.

— Amiről a verebek beszélnek. —
Csiripi (elnök.) Csitt, csitt, csend! A gyűlést megnyitom.

Mindnyájan. Csitt, csend! Csitt, csend!

Halljuk!

Szemlesi (köztisztasági referens.) A fővárosi összes verébségnek örömmel jelenthetem, hogy a nekünk eleséget nyújtó szemét a legjobb virágzásnak örvend.

Mindnyájan. Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Szemlesi. Ha másutt nincs, ott van a VII. kerületi előjáróság környéke....

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Ugri (vizi referens.) Konstatálhatom, hogy az annyi gilisztát, bogarat és drága hulladékot tartalmazó régi kedves vizünk beláthatatlan időkig sértetlenül megmarad...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Ugri. Adtak be ugyan új javaslatot...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi. Ujat, ujat!

Ugri. ...hanem a tervet áttették a bizottsághoz...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi. Ujat, ujat!

Ugri. ...és így remélhetjük, hogy valamelyik bizottságnál majd fennakad....

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi. Ujat, ujat!

Ugri. Persze, majd olyan könnyen feladjuk a bizottságolási jogunkat. Azután meg, ki az a Mechwart? (Száz hang: Csitt, csend!) Egy tapasztalatlan idegen. O akarja a nagy vállalkozást elkaparintani? Hát a főváros régi hí komái, meg sógorai...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi. Ujat, ujat!

Billegi (közpénztárkezelésügyi referens.) Csitt, csend! A közpénzek kezelése....

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Billegi.... Ujabb.... Csitt, csend!... Kokán... Csitt, csend!... Székesfehérvár...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Billegi. Biztos forrásból tudom, hogy a jövő héten is lesz sikkasztás...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Hamvasi (akadémiai referens.) Az akadémia meg van sértve...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi. Ujat, ujat!

Hamvasi. ... azt mondja, hogy a mi lármánktól nem tud dolgozni. És azt izeni, hogy ha mi beszélünk, ő akkor hallgat.

Mindnyájan. Csitt, csitt! Senki se lármázzon. Halljuk az akadémiát. Csitt!

Csipi (építészeti referens.) Új házat kapunk mi is, ujságíró kollégáink is. Talán azért, hogy majd abban meghúzódnak és nem alkalmatlankodunk senkinek. Verébnak, ujságírónak saját ház..... macskának lajtorja... libának uszónadrág. — Az emberek tulságosan jók...

Mindnyájan. Csitt, csend! Régi dolog, régi! Ujat, ujat!

Csiripi (elnök.) Vége a gyűlésnek. Mindenki szabadon beszélgethet.

Mindnyájan. Csirrrrrrrr!....

Megokolás.

— Mi az, Laczi úcsém... még sem házasodtál meg?

— Jaj Bódi bácsi, nem lehet. Nincsenek még együtt a7 elváltási költségeim.

Tűz az akadémiában.

Kutyafékom teremtetle,
Hát ezt mi a kő ütötte?
Mily bohó ribillió, —
Innen megugorni jó.

Nendvich pyromániában,
Tűz az akadémiában.
Pitteg-pattog, ahogy ég,
Engemcsse ez derék!

Mit beszél az Egyetértés?
Ezt ne hagyjuk — szörnyű sértés.
Ebugattát, eb csahol,
Vadat érez valahol.

De haladjon karavánunk,
Egyebet mi nem kívánunk
Csaholjon a kutya bár —
Jóllakik — a dromedár.

Csak előre, te karakán
Tudományos nagy karaván —
Mindnyájan ébren vagyunk,
S mert vigyázunk: *ugatunk.*
Az ujságírók.

Attandé!

Lopkodgya jaz eszméjimet a m
tud. akagyémia.

Aszongya, hogy »eb csahol,
karavány halad.«

Régtü fogvást ezt hajtom én
is, ahányszor valami kódis úságjártó
belekapczáskodik uri tekintélyömbé.

Csakhogy én eztet még aka-
gyémikusabban fejezem ki, így:

„Piz beszil, kutya ugat“!

Pislogj vín Pulszky Franczi jaz
akagyémiai millijókra, oszt így be-
szíjj!

Ha megplágyizáltok, válasz-
zatok is be. Majd ha bévül leszek:
hadd szójjék székfoglalólul ekkis tu-
dományos csöndes!

A KUTYA UGAT —

— a karaván halad.

Kókán.

Rendőritisztviselő. Neve?

K. J. (szerényen, de nem önérzet nélkül.) Kókán János.

R. Allása?

K. J. (nyugodt lelkiismerettel és tisztakezűséggel.) Hivatalos pénzfelosztó.

R. Talán inkább hivatott sikkasztó?

K. J. (széplőtelen multjára utalva, erélyes tiltakozással.) Egy Kókán nevetet ilyen mókán!

R. Ön költ is?

K. J. Igenis — a máséból. (Fájdalmasan, de emelt fővel.) A körülmények ellenem szólhatnak, de alattasaim szeretete, fölötteseim tisztelete megvédenek minden gyanu ellen.

„A Borsszem Jankó“ tárczája.

Tudomány.

— „Magyar Számvető.“ —

KORSZAKOT alkotó mű jelent meg. Örömmel üdvözljük, mert az által, hogy új módszert nyújt, az eddig annyi nehézséget okozott u. n. magyar elszámoló módszert, — mely szerint: jöttünk mentünk, 100 forint, ittunk-ettünk 100 forint, 100 forint meg 100 forint 300 forint — mondjuk: ezen módszert teljes diadalra juttatja. Büszkeséggel tölt el annak tudata, hogy e találmány egészen honi eredetű, és reméljük, hogy nem esünk a chauvinismus hibájába, ha ezen új mathézist »Magyar Számvető«-nek kereszteljük.

A »Magyar Számvető« nélkülözhetetlen kézi könyv; mert a mellett, hogy az elkezelést kimerítően tárgyalja, sok új dolgot is találni benne. Haszonnal forgathatja a »Magyar Számvetőt« minden honi takaré- és árvapénztár, hitel- és egyéb szövetkezet kezelője, minden rendű és rangu magyar finánczkapacitás, nemzetgazda, vizi- és egyéb kormánybiztos, kerületi előljáróság, állami és magánpénztáros stb.

Eddig az iskolában azt tanították, hogy $2 \times 2 = 4$ és ezt mindenkinek el kellett hinni, akár volt róla meggyőződve, akár nem. A társadalom a legnagyobb nyomást gyarkorolta, hogy ezen tétel érvényben maradjon. Magukat okosoknak tartó emberek is akadtak, kik ezt megmásíthatatlan igazságnak vallották.

Mily középkori csökönység kellett ahhoz, hogy valamit állandónak nyilvánítsanak, holott a természet törvénye szerint minden változik.

A »kétszer kettőnek« megszorító, emberi tetterőt annyira korlátozó tétele meg van döntve.

A »Magyar Számvető« döntötte meg.

E tudományos alapra vetett műben világosan ki van mutatva, hogy 2×2 lehet 5, 8, 32, 1000, vagy bármely tetsző szám. Minden csak a számító egyéniségtől függ. Ezután már nem a holt betű szab határt az embernek, hanem a teremtés ura előtt meghódolnak és engedelmeskednek az eddig oly makacs számok is.

R. Tehát, hogy érthetően beszéljünk: uraságodnak sikkasztani méltóztatott.

K. J. (megbotránkozással.) Uram! Én csak egy szerencsétlen pillanatnak vagyok áldozata.

R. Csak egynek?

K. J. No, lehetek többen is.

R. Tehát négy év alatt mintegy két millió kétszáz harmincz ezer négyszáz percz.

K. J. Mindenesetre ezek egyike vált rám nézve végzetessé. Ismerje el, kérem, hogy szerény voltam.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Maga tejfeles száju, mit morog ott bele a szakálába.

— Azt mondja ön, Csóka, hogy nem készült el? Hisz azt nem is magára bízták.

Minden dicséret helyett hadd szóljon maga a könyv. A ki tanult egy kis algebrát, láthatja, hogy minden művelet szabályosan van végrehajtva.

Bebizonyítandó, hogy $2 \times 2 = 8$

Levezetés:

$$x = 2, \text{ alapegyenlet}$$

$$4 = 4;$$

a felső egyenlet az alsóból kivonva lesz

$$4 - x = 2;$$

az egyenlet mindkét felét négyzetre emelve

$$16 - 8x + x^2 = 2^2;$$

x^2 -et az egyenlet jobb oldalára átvive

$$16 - 8x = 2^2 - x^2;$$

tudjuk, hogy

$$a^2 - b^2 = (a + b)(a - b);$$

ennek nyomán

$$2^2 - x^2 = (2 + x)(2 - x);$$

ezt a főtebbi egyenletbe helyettesítve

$$(2 + x)(2 - x) = 16 - 8x;$$

az egyenlet jobb oldalán 8-at közös szorzónak kiemeltünk

$$(2 + x)(2 - x) = 8(2 - x);$$

az egyenlet mindkét felét $(2 - x)$ -el elosztván

$$2 + x = 8;$$

x -nek az alapegyenletben adott értékét helyettesítjük

$$2 + 2 = 8;$$

vagyis

$$2 \times 2 = 8, \text{ ami bebizonyítandó volt.}$$

E számítás helyes alkalmazása mellett az államadósságok eltűnhetnek, elsikkadt összegek megkerülhetnek, eddig érthetetlen számadások érthetőkké lesznek, árvapénzek kamatok kamatjával megtérülnek. Szóval: nem lesz deficit, sikkasztás, elkezelés, elszámolás, mint eddig néha olyan gyakran volt. Miért nem lesz pedig? Mert nem szabad, mert nem lehet, mert — tessék a »Magyar Számvetőt« megvenni. Mert kétszer kettő nyolcz, vagy megfordítva: kétszer négy az négy.

A „Borsszem Jankó“ mennyiségtani osztálya.

I.

*Ami zenénkben értékes, magyar —
Mind ő alkotta meg.
S ma mégis gyöngé az a zenekar,
Mely néki tust zeneg.*

*Méltó reá, hogy róla zengene
Ma egész Hunnia —
S im jubilálja czinezőgő zene,
Csekély — „Harmónia.”*

II.

*Kézében kormánybottal ér föl
A bívós karmesteri pálcza.
Egy mandátum a sors kezéből
Több mint tíz miniszeri tárcza.*

*) Ime: a »B. J.« szerkesztője jóvá teszi m. heti mulasztását. Megvárjuk már most Salamon Ferencz m. t. kollegánktól, hogy helyre ütve m. heti mulasztását, lapjában a »Budapesti Közlöny«-ben szintén megemlékezik az érdemes magyar mesterről.
A szerk.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Abszentius.

— Aztán mondja még valaki, hogy én antiszemita vagyok! Nem hogy üldözném az Izigeimet, ők kergetnek engem!

— »Mikor fog ön már egyszer végezni?« kérdik tőlem. Felelem elkomorodva: csak a halál vet véget az én tanulmányaimnak!

— Mikor szigorlati terminusom van, aznap mindig a Bukhás kávéházba megyek reggelizni, — a symmetria kedvéért.

— A napokban egy kis gölya volt nálam éjjeli szálláson. Én nem tudtam sehogy sem elaludni, — mindig mintha egy jól ismert, de rég nem hallott hangot hallottam volna. — Reggel aztán kistült, hogy annak a baleknek a zsebórája ketyeggett.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Ugyan mikor fogják a lapok ezt is írni: »Sanyaró Vendel ur ma fogadta a belvárosi hentesek küldöttségét, kik tiszteletök jeléül egy dísz sonkát nyújtottak át neki. Sanyaró ur nyájasan fogadta az ajándékot és a küldöttség minden egyes tagjával kezet szorított.«

— Egy Barkóczy nevű ur négy literes billikomot ajándékozott az ungvári templomnak, hogy abból szolgáltatassák az urvacsorát a hívőknek. Milyen urebédem volna nekem, ha egy olyan billikomból urvacsorálhatnék!

— Szívet és kezet annak a hölgynek, aki pillanatnyi zavaramból egy kis adag kolbásszal kiségit. A discretiót férfitöi önézetem diktálja.

— Karácsonyra megörvendeztet a főnököm: egy tele üveg gummi arabikumot kapok asztalomra.

— Jön a karácsony! Jó dolgom lesz... Eljárók a pékboltok elé mákosbájjli szagra.

— Ha követ dobnék a Breslmayer úr péküzletébe, vajjon kenyérrel dobná-e vissza?

— Egy új kollégát kaptunk; a keresztnevéen úgy szólítják, hogy »Egyed«. Ugyan mit?

— Van régész, gépész, méhészt; mért ne lehetnék akkor én éhész?

— Csak akkor eszem én csirke-pecsenyét, ha a tojásban talállok.

42,000 frt.

— Különféle nyilatkozatok. —

A boldogtalan! Ekkora summáért magához változott volna lapunk részvényeiből vagy 20,000-et.

»E—tértés«.

*

Milyen szép díjanyag veszett el abban a pénzben! Hogy ültünk volna rajta! Aztán tőlünk próbálta volna elcsipni valaki!

»M. t. A—mia.«

*

Himmel Element! Ilyen összegért egy évnegyedig csináltunk volna reklámot még Falk Miksának is!

»N. P. J—nal.«

*

42,000 frt! Szerelmes kis Jézuskám! Hát van ennyi pénz a világban?

S—ó Vendel.

*

42,000 frt! Különös találkozás! Épen ennyi a mi előfizetőink száma is.

»Bud. Hrlp.«

Karácsonyi vásár.

A kis Leberfleck Árpádka. — Pápá, o kürsztények is jóltanak karácsonfát?

UJ! UJ! UJ!

»Uram — szólít meg a multkor egyik fiatalkori ismerősöm — mondja meg nekem, mi által érte Ön el parlamenti óriási sikereit, s mi okozza azt, hogy, ha hire jár, hogy Ön fog beszélni, az úde arczu hölgyek egész serege tódul a képviselőház karzatára? Én, ki önt gyermekkorától ismerem, méltán csodálkozom ezen a sikerén.«

Megvallom, ismerősöm őszintesége zavarba hozott; de csakhamar magamhoz tértem és közel hajolva hozzá, halkán súgtam fülébe: Hirnevem megalapítója a

Fenyvessy-féle »Jó szív« pomádé

Mandátum-lesőknek és házasulandó uraknak nélkülözhetetlen.

Legalkalmasabb karácsonyi és újévi ajándék.

A fejnek egyszeri bedörzsölése után már jelentkeznek a szellemi sziporkák.

Csakis nagybani eladás.

— Vidéki megrendelések utánvét mellett. —

Kapható Fenyvessy Ferencz egyedárudájában.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Mordaunt.“ Ön is Algernon? B. is az. Ezzel bizvást beérhetné. Hogy ezen kívül még a Kőczándijra is vágyakozik, ez már nem is **Slinn.** »Legfőképen megelégedve vagyunk.« Patkós, fonatos ünnepeket! — **Sz. M. S.** Mit ér Vendelünknek a »kappany pulyka — májas hurka — nagy marékka szivar kurta«, ha mind ez a szép dolog csak írott malaszt? Miért titulázza a szerkesztőt »méltóságos urnak«? — mikor szegénynek predikátuma sincs, míg önnek kettőt is juttatott valamely régi jó királyunk. — **Cs. E.** Valamivel több világosság elkelne. — **N. A.** Kissé vastag tréfák. A használhatókat kiszedtük. — **Vnb.** Nehányát besoroztuk. — **Ursulus.** Jól és bőven állított be. Hova többször! — **S. I.** A dialektust leszámítva, komoly. De a dialektus sem hü. A z p. soha sem állhat mássalhangzó előtt. Tán másfével inkább megörvendeztetne. — **G. d.** Nyilván Kozma Andor barátunkra céloz Arany, midőn ezt mondja:

*Megállítani az időnek,
A mult kódébe sietőnek,
Rohanó kerekét;
Bíródn szelíd ének hatalmát,
Örök létüvé tenni a mót
Stagnap történetét.*

M. M. Vastagon beporozott írását nem lehetett olvasni. — **V. I.** Sikerült apróságok. — **B. S.** Az adomákat a jövő évi naptárban közöljük. A többi apróság csupán ismétlés. — **Tacitus** si fuisset!... — **Arad.** A két vívómester nyelvélő viaskodása legfőleg helyi érdekü. — **Lngy.** Néhány beavált. — **Euphonias.** *Temérdek költeményei:* hó alól fakadt piros, illatos rózsák — vagy, ha e kép jobban tetszik: tisztára szűrődött, zamatos ó bor, szépen metszett kristályüvegben, melynek ódonas alakja csak annál kíváncsabbá teszi, hogy megizleljük s izelve addig szürölgessük, míg a fenekére értünk. Szerencsére a palaczk — a jó könyveknek ez a büvös tulajdonságuk — mindig töltve marads a szürölgéstét ismét elülről kezdhethük. — **Fr.** Mentül többször lássuk. — **R. E.** Nagy örömmünkre szolgált a hosszú idő után való elmés megszólalás. — **M. P.** Más formában megeli ebben a számban. — „**Bíró előtt.**“ Egy régibb naptárunk tréfájának bárdolatlan változata. — **Brutus.** Jól pengő apróságok. — **Gönczöl.** Defrauditur intra muros et extra. Sikkasztanak a vármegyénél, sikkasztanak az államnál, sikkasztanak falun és pusztán. Nem a rendszerben van a hiba. — **S. Á.** Azt az új alakot nem mutatjuk be. — **Ad. K.** A többi közt elcsuszik. — **T. J.** Semmi gémberevést nem veszünk észre a vígan lejtő lábokban. Ha a végstrófának kegyetlen (és igazságtalan) élén változtatna: örömet közölnök. A következő szám utolsó ebben az esztendőben. — **F. M.** Rettenetes! Tehát jó. — **Clio.** Ügyes dolgok. **S. S.** urnak helyesírására nem fordítana valamivel több gondatlanságot? — **Frg.** Csak küldje, a többit bizzaránk. — **D. . . . I.** (*Szbdk.*) Nem a német szó, de a németes szófüzés rontja meg a magyar nyelvet, meg azok a rettenetes szóalkotások. Ha egy pékmester *zsemlyét, perczet, kiflit, kuglófot* süt: azt magyarán cselekszi; míg ha a »sütér« vagy »sütnök« által »mártalócok« és »cserepülyök« süttetnek, akkor bele ütött azokba a mennydörgös ménkü. Egyébkint jó és bő *keletjét* kívánjuk a karácsonyi mákos patkónak és diós *bajglinak*. — **O. F.** Gyenge dolgok. — **Egy olvasó.** Kérdésében jelen való rovatomkban Arany János felelt meg. — **Terentius.** Petőfi felkiáltása, hogy »Szent Kleofás, mily karaván!« nem illik rá a kompániára, mert a tagjai nem »czigányok«, hanem csak »válogatott legények.« — **Anc. Mart.** Nevét és lakása címét kérjük. — **Validus.** Mint meggyőződhetik felőle, néhány rövidítéssel csakugyan mulatságos tréfa vált a »*Sára és Bernát*« cz. parodiából, amely sok derűtséget fog még szerezni a közönségnek. — **F. A.** Ugy látszik igaza van: »*Mikszáth: ha verset ír, gikszét ad.*«

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.